

Vrijwilligers Vertellen

Carla Kapitein
63 jaar

Gastvrouw

Vrijwilligster bij de S.U.S. sinds 2016

We komen allebei oorspronkelijk uit Noord-Holland, mijn man uit Schagen en ik uit Muiden. Na ons trouwen kreeg mijn man een baan bij de Shell in Den Haag, zodoende kwamen we in Moordrecht terecht. Daar hebben we 40 jaar gewoond. In 2016 wilden we wat kleiner en wat dichter bij mijn dochter en kleinkinderen gaan wonen. Het werd Uitgeest.

Eerst was ik kapster in een kapsalon. Een vriend vroeg me of ik in zijn eetcafé kwam werken. Daar heb ik 25 jaar gewerkt. Toen we naar Uitgeest verhuisden heb ik mijn baan opgezegd.

Ik woonde hier nog maar net, toen ik begon met vrijwilligerswerk. Ik wandelde met mijn man langs het dorps huis en ik zag een poster voor het raam: 'Vrijwilligers gezocht'. Dat leek me wel wat. Ik wilde nieuwe mensen leren kennen. Als je ergens vreemd komt wonen moet je wel. Als je thuis zit komt er niemand op je af. Je moet echt zelf iets gaan zoeken.

Nu ben ik gastvrouw op de donderdagmorgen samen met Ans Lubbers. Ik vind het erg gezellig en het gaat hier heel gemoedelijk. Een praatje maken met de mensen, mensen ontmoeten en ik vind het gezellig met de gastvrouwen onder elkaar.

Zomers werk ik als vrijwilligster in het zwembad. Daar doe ik de cafetaria. De laatste jaren kwam daar niet zoveel van terecht, omdat ik met mijn rug zat. Ik ben nu drie keer geopereerd en hoop binnenkort alles weer op te pakken

Zolang het gaat blijf ik doorgaan met het vrijwilligerswerk. Je hebt op deze manier wel je sociale contacten. Ik mis het nu ook wel (red.: dicht vanwege lockdown). Af en toe kom ik ouderen tegen in de supermarkt en zij vinden het ook allemaal saai en hopen dat het snel weer gaat beginnen. Voor de ouderen valt er nu een hoop weg. Ik vind het zelf ook doodsaaï. Elke dag is hetzelfde. Ik ben blij dat de kleinkinderen af en toe komen en dat ik Ans regelmatig zie.